

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 01.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **7171** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 18286 от 16.08.2011 г., подадена от Н. Д. А., в качеството му на [фирма], [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Ревизионен акт № К 312/06.10.2006 г., издаден от В. Г. Б. – инспектор по приходите в ТД на НАП – С., офис „В.”, частично потвърден с решение № 686/08.05.2007 г. на директора на дирекция „ОУИ” – С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като нищожен. Излага съображения, че същият е издаден въз основа на нищожно решение № 390/02.03.2006 г. на директора на Дирекция „ОУИ”, с което е отменен предходен ДРА № 812/14.02.2005 г. Решението на директора на Дирекция ОУИ е издадено след изтичане на срока по чл. 120, ал. 1 от ДПК /отм./, както и след изтичане на срока по сключеното след срока по чл. 120, ал. 1 от ДПК /отм./ споразумение. От съда се иска да прогласи нищожността на процесния РА и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОУИ” - С., чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата. Излага съображения, че в случай че решението на ДОУИ бъде прието за нищожно, то ще е налице влязъл в сила ДРА № 812/14.02.2005 г., с който е приключила първата ревизия, при условията на мълчаливо потвърждаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № К 312/06.10.2006 г. е издаден от В. Г. Б. – инспектор по приходите в ТД на НАП – С., офис „В.”, в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на Н. Д. А., в качеството му на [фирма] по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.12.2000 г. до 31.08.2004 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 276/07.03.2006 г., изменена със ЗВР № 312/05.04.2006 г., издадени от Р. С. Н., на длъжност Началник отдел „Контролна дейност” в ТД на НАП С.-град. ЗВР са издадени от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-4 от 03.01.2006 г. на Директора на ТД на НАП С.-град. Ревизията е във връзка с Решение № 390/02.03.2006 г. на директора на Дирекция ОУИ С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 13.06.2006 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 312/26.06.2006 г., връчен на Н. А. на 19.09.2011 г. Ревизираното лице не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, да подаде възражение срещу РД. Издаден е Ревизионен акт № К 312 от 06.10.2006 г. от В. Г. Б. – инспектор по приходите в ТД на НАП – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 312 от 07.08.2006 г. РА е връчен на Н. А. на 30.10.2006 г.

С вх. № 70-01-0590/13.11.2006 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба до директора на дирекция „ОУИ”. На 06.02.2007 г. е сключено споразумение на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК за продължаване на срока за произнасяне на директора на дирекция „ОУИ” до три месеца. С Решение № 686/08.05.2007 г. на Директора на дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С., РА № К 312 от 06.10.2006 г. е обявен за нищожен в частта на определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01 до м. 12 на 2000 г, м. 01, 02, 05, 07, 08, 09 на 2001 г.; отменен в частта му на определени задължения за данъчен период м.06.2004 г.; и потвърден в останалата част.

Жалбата до съда е подадена на 16.08.2011 г., като направеното искане с нея е да бъде прогласен за нищожен РА № К 312/06.10.2006 г., поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

За да обоснове претенцията си жалбоподателят се позовава на следните обстоятелства:

Предходният ДРА № 812/14.02.2005 г. е връчен на Н. А. на 18.10.2005 г., след което с жалба вх. № 03-05-00-0201/31.10.2005 г. е обжалван пред директора на РДД – С., който е следвало да се произнесе в 45-дневен срок от постъпването ѝ, т.е. до 15.12.2005 г.

На 29.12.2005 г. е сключено споразумение на основание чл. 121, ал. 7 от ДПК (отм.) за продължаване на срока за произнасяне на директора на дирекция „ОУИ” до два месеца – до 19.02.2006 г.

На 02.03.2006 г. е издадено Решение № 390 на директора на ДООИ – С..

С оглед изложеното, жалбоподателят, позовавайки се на Тълкувателно решение № 7/11.12.2008 г. на ВАС иска прогласяване на нищожност на процесния РА, като издаден в резултат на нищожно Решение № 390/02.03.2006 г.

Жалбата е основателна.

Процесният РА е издаден при повторна ревизия. Първоначалната ревизия е

приключила с ДРА № 812 от 14.02.2005 г. на данъчен орган при ТДД С.. ДРА е съобщен на адресата му на 18.10.2005 г. Той е оспорен по административен ред с жалба от 31.10.2005 г., подадена в срока по чл. 117, ал. 1 от ДПК (отм.). Съгласно чл. 120, ал. 1, изр. първо от ДПК (отм.), ако жалбата е допустима, регионалният данъчен директор я разглежда по същество и се произнася с мотивирано решение в 45-дневен срок от получаването ѝ или от отстраняване на недостатъците ѝ. Това означава, че срокът за произнасяне на РДД започва да тече от датата, на която жалбата по административен ред е постъпила в регионалната данъчна дирекция. Видно от писмо изх. № 03-05-00-0201/02.11.2005 г. на ТДД – [населено място], жалбата по административен ред е постъпила в РДД – [населено място] с вх. № 70-01-2303 от 04.11.2005 г. Съгласно чл. 120, ал. 1 от ДПК, (отм.), ако жалбата е допустима, регионалният данъчен директор я разглежда по същество и се произнася с мотивирано решение в 45-дневен срок от получаването ѝ или от отстраняване на недостатъците ѝ. В настоящия случай този срок изтича на 19.12.2005 г. (понеделник – присъствен ден). Споразумение на основание чл. 121, ал. 7 от ДПК (отм.) за продължаване на срока за произнасяне до 2 месеца – до 19.02.2006 г. е сключено едва на 29.12.2005 г. Съдебната практика безпротиворечиво приема, че срок, който е изтекъл не може валидно да бъде продължен, поради което още на 20.12.2005 г. ДРА № 812/14.02.2005 г. е бил мълчаливо потвърден от директора на РДД – [населено място].

Решение № 390/02.03.2006 г. на директора на ДОУИ е издадено дори и след срока по споразумението. Решението, на осн. чл. 121, ал. 4 от ДПК (отм.), съгласно който непроизнасянето на регионалния данъчен директор в срока по чл. 120, ал. 1 се смята за потвърждение изцяло на данъчния ревизионен акт в обжалваната част, е постановено при изчерпана компетентност и възложената въз основа на него ревизия е започнала по заповед на некомпетентен орган, съответно процесният РА е нищожен. При този изход на спора [фирма], [населено място], има право на направените по делото разноси в размер на 50 лв., представляващи заплатена държавна такса. Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДПК, Административен съд София–град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на [фирма], [населено място], нищожността на Ревизионен акт № К 312/06.10.2006 г., издаден от В. Г. Б. – инспектор по приходите в ТД на НАП – С., офис „В.“, частично потвърден с решение № 686/08.05.2007 г. на директора на дирекция „ОУИ“ – С..

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено място] да заплати на [фирма], [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], сумата 50 лв. (петдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: